

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN DANMARK

NR. 3 . SEPTEMBER 1983

MEDLEMSBLAD

Vindere af R.R.-dagen 1983: Wapi, Artus, Hassan og Nadra. Dommer: J. N. Murray. (Foto: Olle Rosenqvist).

Indeholder bl.a.:

R.R.K.'s nye bomærke. Rhodesian Ridgeback-dagen i Korsør. Hoftedysplasi
- Fup eller fakta? Ridgebacken ved sin skillevej m.m.

Husk udstillingerne i Karlslunde og Herning.

Formand:
Mette Kjærsgård
 Nykøbingvej 264
 Systofte
 4800 Nykøbing F.
 tlf. 03-86 84 54

Næstformand:
Pia Schrattenholz
 Gadstrupparken 13
 4621 Gadstrup
 tlf. 02-39 01 47
 Hvalpehenviser

Kasserer:
Jens Trønning
 Ottegårdsvej 3
 4130 Viby Sj.
 tlf. 02-39 35 15

Sekretær:
Vibeke Olsen
 Mariehøj 411
 2990 Nivå
 tlf. 02-24 31 89
 Udstillingsudvalg og
 tilmeldinger.

Redaktør:
Allan Schrattenholz
 Gadstrupparken 13
 4621 Gadstrup
 tlf. 02-39 01 47

1. suppleant:
Tommy Drostbo
 Morbærhaven 20-76
 2620 Albertslund
 tlf. 02-45 84 40
 Udstillingsudvalg.

**STOF TIL
 BLADET
 SENEST
 1.11.1983!**

Det påhviler læseren, selv at undersøge rigtigheden af de i annoncer, opgivne oplysninger.

Alle ikke navngivne artikler og noter er skrevet af redaktøren.

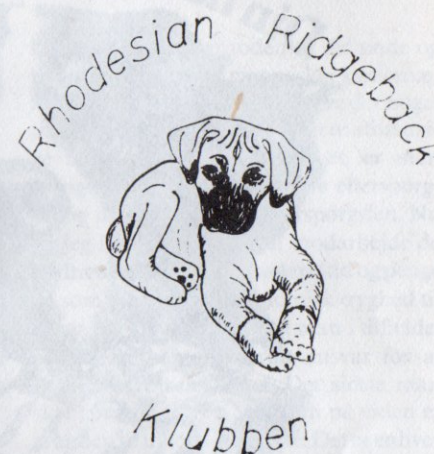
Annoncepriser:

Helside: 150 kr.
 Halvside: 85 kr.
 Kvartside: 50 kr.

Postgirokonto:

Rhodesian Ridgeback Klubben
 Giror.: 7 36 04 44
 Ottegårdsvej 3
 4130 Viby Sj.

Klubbens nye bomærke!

Bomærkekonkurrencen er endelig afsluttet! Vinder blev Jytte Henningsen fra Randers, som leverede et meget smukt og enkelt, helt racetypisk bemærkeforslag. Blot protesterede generalforsamlingen mod en enkelt detalje: Ridgebacken havde kun 3 ben. I samråd med forslagsstilleren er det dog lykkedes at råde bod på dette. Bomærket findes nu med en 4-benet ridgeback og er holdt i farverne hvid, sort ridgeback på rød baggrund. Ideen bag farverne er selvfølgelig at de viser det danske flags farver, en ide som det konsulerende reklamefirma kom med og som klart blev bifaldet af Jytte Henningsen og bestyrelsen.

Mærket kan nu købes gennem klubben (Vibeke Olsen) formedelst 15 kr. for klistermærket til din bil. De broderede stofmærker har vi haft, men da de desværre ikke var i en kvalitet som bestyrelsen ville være bekendt af byde medlemmerne, er de sendt retur til firmaet som har fremstillet dem, i håbet om en snarlig løsning. Ligeledes kan det nævnes, at bestyrelsen for

øjeblikket er i færd med at undersøge to forskellige kvaliteter t-shirts med henblik på at få lavet klub-t-shirts i en god kvalitet. Desværre kan vi ikke sige hvornår den første kan leveres, så Jytte Henningsen må vente lidt med at få sin præmie, en t-shirt med klubbens bomærke på.

Malene Braad havde indsendt et herligt bemærkeforslag med en ridgeback-hvalp. Mærket blev valgt til at pryde klubbens hvalpemateriale fremover (når materialet er færdigt). Mærket vil blive holdt i sort stregtegnning på hvid baggrund. Malene vil modtage klubbens bomærke som skuldermærke ligeså hurtigt de bliver færdige.

Tillykke med de flotte mærker til:
**Jytte Henningsen, Rismøllegade 7,
 Dronningsborg, 8900 Randers.**

**Malene Braad, Tøndervej 56,
 Pederstrup, 8620 Kjellerup.**

Bestyrelsen

Samtidig en stor tak til reklamefirmaet for hjælp med rentegninger og farveforslag.

Din hund blir vild med Trimm

Trimmm både lugter og smager så godt, at selv hunde, der aldrig har villet røre tømrad, æder op med synlig begejstring.

Trimmm er lækkert oksekød og kylling bagt sammen med hvide og majs til sund fuldkost middagsmad.

De sprøde bidder er klar til brug, og behøver ikke at blive blandet med anden føde

eller blødt op med lunkent vand, mælk eller sovs. Trimm indeholder alle de proteiner, vitaminer og mineraler, som er nødvendige for fuldt ud at dække hundens ernæringsbehov. Se varedeklaration på pakken.

Der er også god fodringsøkonomi i Trimm, som fås i både 1, 3 og 10 kg. For yderligere oplysninger ring eller skriv til os.

Selv hunde der ikke kan lide tømrad kan lide Ny Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad ved du om din hunds ernæring?
MasterFoods as. Fabriksparken 10, 2600 Glostrup, Tlf. (02) 632211.

Ridgebacken ved sin skillevej

Overtager mennesket eller naturen

Den såkaldte løvehund, alias Rhodesian Ridgeback, er på mange måder en bemærkelsesværdig hund. Det er den eneste race med en »ridge«, altså en fremadvendt hårkam på ryggen. Det er en af de nyeste racer, med 1922 som allertidligste stiftelsesår (hvor den første raceklub blev startet). Det er en ekceptionel naturlig hund, med enorm udholdenhed, styrke og til og med har den rygte for at være en »killer«. Intet kunne være mere fejlagtigt end det sidstnævnte, med det er en vidunderlig børne- og vagthund. I Sverige har der været stor fremgang for racen og efterspørgslen overstiger langt tilgangen. Det er derfor jeg skriver denne artikel.

Tekst og Foto: Stig Carlson.

Man bliver idag stillet overfor det afgørende spørgsmål: er dette positivt? Hvad skal vi gøre med racen? Hvad skal man gøre med alle de populære racer? Og hvad har man ret, respektive pligt, til at gøre? - Lad mig med det samme slå fast, at jeg synes at det er en enorm ulempe, at man ikke inden for raceklubber har en RACEFILOSOFI. Alle fremgangsrigte foretagender har det, selvom det ofte kaldes virksomhedsidé. Alle krævende idrætsgrene har det. Hvad vil man have, at en naturlig, sund kæmpestærk hund som ridgebacken skal blive? Udstillingshund? En eksponent for det faktum, at naturen kan ændres af mennesket? Et stolt bevis for racens oprindelighed? - Så, så, nok med provokationerne. Men jeg anser at en racefilosofi er nødvendig. Interessen findes mange steder, blandt andet diskuterer man i Sydafrika om en verdenskonference for opdrættere. Hvordan bestemmer man senere ekspansionstakten for en race? Det har, meget

klogt, været sagt, at roden til det onde og ukontrollerede er at mennesker kan ernære sig ved at sælge dyr. Og det er der noget om. Bliver for mange opdrættere afhængige af økonomien ved opdræt, er man tvunget til, dels at skabe mere efterspørgsel og dels at tilgodese efterspørgslen. Nu vil jeg ikke sige at vi skal modarbejde de opdrættere, som har investeret tid og penge og som vil have en økonomisk tryghed til gengæld. Men jeg anser at man i tilfældet ridgeback, har et enormt ansvar for at skabe større selektivitet. Det sidste man skal gøre, er at tige. Manglen på viden er grunden til uvidende købere. Det er enhver ridgebackejer og opdrætters pligt, aktivt at informere potentielle købere om de krav man stiller til racen. Jo mere viden hos »markedet«, desto større naturlig selektivitet.

Her kommer jeg naturligt ind på kontaktfladen til konsumenten, altså den potentielle hundekøber/ejer. Massemedierne er en måde. En temmelig negligeret måde, selv om vi glædeligt nok har fine læserstatistikker på en hel del hundebåde. Men en systematisk informationsvirksomhed kræver langsigtede kommunikationsplaner - og et intimt samarbejde med udgiverne. Det er nødvendigt med, og her må jeg låne fra det amerikanske fagchargon, både »press secretaries« og »specialist journalists« på begge sider. En anden fin kontaktpanel er udstillingerne. Dels er udstillingerne trods alt det eneste acceptable bedømmelseskriterie for avlsfremgang. Et større antal eksperter, læs dommere, giver deres bedømmelse af hunden. Mod en given standard. Derfor er det enhver racesammenslutnings pligt at arbejde for en

Loustigens Douglas.

aktiv udstillingsvirksomhed samt sortering og slutdiskussion af resultaterne. - Men udstillingsfunktionen stiller endnu et krav. Kontakten med vore »bedømmere«, dommerne. For at drage en parallel, har man inden for al krævende bedømmelsesidræt, regelmæssige dialoger mellem dommerkollegiet og idrætsklubberne. Møder

hvor man, eksempelvis, beslutter at foretage visse tidsbegrænsede forbehold for at fremme sportens ide. Vedrørende ridgeback har raceklubben herhjemme (Sverige, red.) planlagt bedømmelsesværdige forbehold. Man tager blandt andet ud og taler om vægten i at bedømme egenskaber som

ridgens symmetri og længde, samt hundens bevægelsesskema strengere. - Må man ligeledes rekommandere, at man stifte et samarbejdsorgan mellem opdrættene og dommere?

En af de klassiske måder at fremme udviklingen på, er belønning. Således bør godt opdræt og racefremmende entusiasme belønnes. Indenfor mange racer har man for eksempel årelange konkurrencer om »Årets Hund«. Denne form tror jeg på. Ligeså vel som at jeg tror på, at det fremmer f.eks. vor livsvigtige eksportindustri at belønne årets eksportmarkedsfører, tror jeg på »Årets Ridgeback«. Forudsætningerne er dog, at konkurrenceformen vinder bred interesse og at den til syvende og sidst fremmer raceudviklingen OG konsumentkunderskaberne, og ikke kun det konkurrencemæssige. At konkurrere i hundesammenhæng er et middel, ikke et mål. - Man må altså lokke til at udstille regelmæssigt, til højere ambitionsniveauer, så som fremgang i finalerne mellem racerne, samt til informationsvirksomhed til konsumentgruppen på udstillingerne. (I ridgebackgruppen har man et ambitiøst og fint lille blad, så det er snarere spørgsmålet om en distributionsløsning). Forslag eller debatindlæg, indfør en årskonkurrence, kombineret med information til offentligheden.

Til sidst nogle synspunkter om ejernes informationspligt. Jeg tror, at en så simpel ting som gennemtænkt venlighed når man møder nysgerrige og interesserede hundevenner på gaden, i skoven eller på udstillinger, er af enorm betydning. I spørgsmålet om en motionskrævende, men til gengæld givende hund som en ridgeback, er al snak om løvejagt unødvendig. Fortæl i stedet om indholdet - om udbyttet ved den tålmodighed det kræver at holde hunden i naturligt vigør. (Og dig selv...). Producenten, gerne i raceklubbens regi, som alle racens udstillere er stolte over at kunne

dele ud til interesserede på udstillinger. Samt, måske det vigtigste, lav en liste eller noget information som i kan sende til alle eventuelle hvalpekøbere. Her skal man forklare kortfattet om forudsætningerne for at få en sund ridgeback. Måske kan raceklubben til og med hjælpe med en basisformulering og en (til en moderat pris) reproduktionsservice. - Selvfølgelig kan og skal man fortælle meget i annoncer. Men annoncering i ALLE dets former, er er surrogat for personlig kommunikation (reklame er jo bare ineffektiv kommunikation til uendelig mange mennesker). Så alt arbejde for at fremme racen begynder hos den enkelte. Og for ejere begynder arbejdet i hjemmet. Med indlæring, at tale om racen og sin hund, at undervise de andre familiemedlemmer. Samt at foregå som et godt eksempel med sin egen hund. Hvordan skal man kunne danne en forening af mennesker som tror på dette? Og for mit vedkommende, hvordan skal man specielt aktivere mennesker til at arbejde for den herlige ridgeback? Lad mig ud af det absolut intet, afslutte med endnu et provokerende forslag. Dan en interesseorganisation, helst i meget tæt kontakt med, såvel raceklub som kennelklub, hvis opgave det er, dels at give medlemmerne yderligere aktivt ansvar, dels at mane til yderligere udadrettet oplysningsvirksomhed. Noget lig elitespillernes specialklub. For dem som har ambitionerne til at udstille (måske et medlemskrav skal være, at man har gjort en ridgeback til champion?) Kun for dem som deltager i informationsarbejdet. Kun for dem som skriftligt binder sig til kun at avle på dysplasifrie og ridge-gene hunde. Kun for dem som er aktivt stolte over deres arbejde. Til og med et navneforslag. Ridgeback hedder egentlig Pronkrug på oprindelsessproget. Pronkrug-Ridgeback, der bliver »PR«. Og det er hvad alt racefremmende arbejde behøver.

Stig G. Carlson

KENNEL TROLDEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe haves
lejlighedsvis

DK CH Vanolreim Z'Donna.
»Donna er mor til 3 danske champions.

E. og E. A. POULSEN
MOSEGÅRDSVEJ 7
SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV
TLF.: 03—60 91 61

Rapport fra lydighedsholdet

Så fik lydighedsholdet sin afslutning onsdag den 8. juni. Det var enden på 3½ måneds sjov og alvor, knurren og tænder-skæren, leg i frikvartererne og lidt-lydighed. Antal deltagende hunde varierede meget p.g.a. førernes weekend-arbejde. I de bedste perioder var der 6-7 hunde på holdet, hvilket nok må siges at være idealt-størrelse for et træningshold. Til trods for hundenes unge alder må man sige, at de for en stor dels vedkommende, viste arbejdsglæde. Flere af hannerne var i kønsmodningsalderen, så førerne fik her mulighed for at skulle »kontrollere« deres hunde i frikvartererne, alene ved brug af stemmen, for at undgå rangordningskampe. Et alvorligt uheld blev det dog til, et tæveslagsmål endte med en af hundene mistede det halve øre, fordi den ene hund var i snor og den anden fri.

Den 15. maj havde vi testprøve, hvor DSS-autoriserede lydighedsdommer Lis Steen Hansen testede 4 ridgeback. Testen fungerede samtidig som undervisning, hvor Lis meget fint kom med gode råd til de nervøse hundeførere, så de fremover bedre kunne rette deres fejl. For det er selvfølgelig førerne der laver fejlene! Hunden kan det du formår at lære den. Det var en spændende og lærerig dag for alle. F.eks. måtte en af hundene ligge i dæk, mens Vorherre lod et forrygende tordenskrald slippe løs, lige over træningspladsen. Og hvem kan blive liggende under sådanne forhold?

Til selve afslutningsprøven gik kun 3 hunde op. Også her foregik prøven under meget vanskelige forhold. Bondemanden ville vente til senere med at bruge sin grønt-

høster, så græsset var visse steder oppe i en halv meters højde. Vejret var ideelt, tørt, solrigt og en lille smule blæst. Vi var glade for at DKK-autoriserede lydighedsdommer Erik Nielsen tog sig tid til at bedømme den afsluttende prøve. Ingen af førerne fik resultatet af prøven at vide, før ved den efterfølgende frokost. Under frokosten fik førerne resultatet at vide, mens Erik uddybede den skriftlige kritik. Bagefter havde vi en hyggelig snak om netop vores race, og lydighedstræning i almindelighed. Tak for mange dejlige timer med både hunde og førere. Nu håber jeg, at førerne vil følge træningen op ved DKK's lydighedsprøver.

OBS! OBS!

Efterårsholdet i kl. 1 og kl. 1-øvede, starter den **28.9.93** og **5.10.83**, kl. **18,30** i **Gadstrup**. Pris for efterårssæsonen (incl. prøveafleggelse): 100 kr. Tilmelding til:

Pia Schrattenholz
Gadstrupparken 13
4621 Gadstrup
Tlf.: 02-39 01 47.

RESULTATER FRA LYDIGHEDSPRØVEN:

R.R.K. kl. 1: Bitte-Nus Kijana, Fører: Mogens Børjesen. Point: 90,1 pr. og ærespræmie.

Wapi, fører: Henning Jespersen, Point: 45.
R.R.K. kl. 2: Artus-Lionclaw, fører: Allan Schrattenholz, Point: 136,1 pr. og ærespræmie.

Tillykke med de fine resultater.

Pia

Generalforsamling 1983

Søndag den 24. april var 10 mennesker mødt op på Hotel Landsoldaten i Fredericia til R.R.K.'s første generalforsamling. Efter at klubbens kasserer havde budt velkommen, overgik vi til dagsordenen.

1. Valg af dirigent. Tommy Drostbo blev valgt.

2. Valg af referant og 2 stemmetællere. Referant: Pia Schrattenholz. Stemmetællere: Lis Jessen og Jørgen Lorenzen.

3. Bestyrelsens årsberetning forelægges til godkendelse.

På den stiftende generalforsamling den 26.9.1982, blev der udarbejdet love som blev fremsendt til DKK første gang den 29.9.1982, kl. 14.25. Vi modtager dem fra DKK den 22.12.82 til revision, hvilket skulle foretages før lovene kunne godkendes. Dette blev gjort den 28.12.82 af bestyrelsen og afleveret til DKK den 29.12.82. Akcept af disse love fik vi den 8. januar 1983 og overenskomsten mellem R.R.K. og DKK blev underskrevet den 11.1.83, hvorefter klubben var en realitet.

Klubben oprettede et samarbejde med Fællesklubben om deltagelse i 5 udstillinger i 1983. Heraf er de 2 nu vellykket overstået med et, for R.R.K., tilfredsstillende økonomisk resultat, idet de nemlig ikke har givet underskud. På grund af den sene godkendelse af R.R.K., har vi haft et betydeligt arbejde med at finde dommere/præmier o.l. til udstillinger.

Vi har arbejdet på at lave en R.R.-dag og har i den forbindelse skrevet til Miss Murray i Sydafrika. Vi fik hurtigt svar tilbage fra Miss Murray og såfremt hendes planlagte Europarejse bliver en realitet, vil hun meget gerne komme og bedømme vores hunde samt deltage i en Ridgeback-dag med efterfølgende snak. Ridgeback-dagen planlægges i sensommeren.

Bomærkekonkurrencen er nu afgjort, med et, for klubben, yderst tilfredsstillende resultat. Dette, ikke mindst på grund af det store arbejde fra det konsulerende reklamefirma, meget smukke og karakteristiske bomærke vil hurtigst muligt blive udmøntet i t-shirts, skulder- og klistermærker.

Takket være en meget positiv indstilling fra et af klubbens medlemmer, er det lykkedes at kunne præstere et medlemsblad, der efter min mening lever op til et højt niveau, som vi meget håber at klubben vil være i stand til at forsatte med. Det er mit håb, at medlemmerne i udstrakt grad vil benytte bladet som forum for en konstruktiv debat om racen.

Af øvrige arrangementer kan der nævnes dias-aften som blev afholdt den 19. marts med 32 deltagere og et godt udbytte for disse. Denne dias-aften vil blive forsøgt afholdt i Jylland til efteråret.

Også et, for øjeblikket kørende, lydigheds-hold med 9 tilmeldte hunde, fungerer tilfredsstillende. Afslutningsprøve den 8. juni i DKK's kl. 1.

Til slut vil jeg udtrykke håbet om, at medlemmerne vil støtte bestyrelsen i bestræbelserne på, at få en mental og fysisk sund race i fremtiden. Det er jo vore hunde, vi alle arbejder for.

Bestyrelsesberetning godkendes enstemmigt.

4. Revideret regnskab forelægges.

Da klubben ikke har eksisteret i et helt år, forelægges ikke noget revideret regnskab, men kassereren oplyste at den samlede indtægt på nuværende tidspunkt udgør 10.300 kr., hvoraf 9000 kr. indestår på klubbens konto.

5. Kontingent for 1984.

Kassereren foreslår uændret kontingent for 1984, hvilket vedtages enstemmigt.

6. Behandling af indkomne forslag fra bestyrelse og medlemmer.

Dette punkt forlades, da der ingen forslag er indkommet.

7. Bekendtgørelse af valg til forskellige poster.

Dette punkt springes over, da der ikke skal vælges nye.

8. Eventuelt.

Allan oplyste at Stig Carlson har tilbudt at holde sin dias-aften i Jylland. Der var forslag om at foredraget kunne optages på video, hvilket bestyrelsen gik imod, da foredragsholderens personlige kommentarer er vigtige.

Allan kunne tænke sig at lave et billedearkiv over samtlige hunde i Danmark og vil opfordre alle til at sende billede samt stamtavle til ham.

Frimodt Jessen fortalte at han havde fået brev fra den tyske R.R.-klubs formand, som takkede for en dejlig dag på Esbjerg-udstillingen.

Familien Jessen som havde tilbudt at stå for oprydningen på Esbjerg-udstillingen, beklagede det manglende samarbejde fra udstillernes side. Udstillerne var uvillige til at flytte sig så der kunne ryddes op. Udstillingsudvalget har påtalt dette overfor Fællesklubben.

Der blev fremsat forslag om ekstrakontingent for udstillere. Dette vandt ikke genklang.

Lis Jessen fremsatte forslag om støttekontingent for ikke-ridgebackejere til halv pris med stemmeret. Dette forslag fremsender bestyrelsen til næste års generalforsamling.

Kassereren ønsker flere hunde på udstillingerne, for at opretholde klubbens økonomi.

Kassereren oplyser, at medlemsnumre påføres næste medlemsblad.

Lis Jessen ønskede en medlemsliste offentliggjort for at ridgebackejere evt. kunne

tage kontakt med hinanden og gå en tur sammen med deres hunde. Denne bliver udsendt med R.R.K.-bladet nr. 3. Man debaterede hvalpehenvissningen, bestyrelsen lovede at der snarest muligt ville komme et forslag til hvalpehenvissningsmateriale som vil blive udsendt til opdrætterne med henblik på kommentarer fra disse. Samtidig med udsendelsen af hvalpemateriale til evt. købere, vil der blive udsendt en a'jourført medlemsliste.

Bestyrelsen fortalte om sine tanker vedrørende en regionsopdeling af landet, med en repræsentant i hver region samt samarbejde med de nærmestliggende regioner i vores nabolande og aktiviteter indenfor regionens område.

Lis Jessen foreslog et honorar til bestyrelsesmedlemmer. De deltagende bestyrelsesmedlemmer afviste dette.

Bomærket blev fremvist. Der var kritik af selve hunden (der kunne kun ses 3 ben på mærket) samt af de anvendte farver (rødhvid-sort). Jørgen og Allan kontaktede forslagsstilleren med henblik på en evt. ændring. Allan vil derefter kontakte det konsulerende reklamefirma for at få udarbejdet en ny rentegning.

I 1984 vil der være en Årets R.R.-konkurrence der omfatter både udstillings- og dressurhunde. Bestyrelsen udarbejder et pointsystem.

Dirigenten takkede for god ro og orden og mødet sluttede kl. 16.

KENNEL BITTE-NUS

DK CH NADRA

På 12 udstillinger har Nadra hjemtaget

- 12 x 1. præmie
- 10 x 1. vinder
- 1 x SL
- 10 x CK
- 3 x Certifikat
- 1 x Tysk Certifikat
- 4 x Cacib
- 4 x Bedst i racen

På ridgeback-dagen: Skuets bedste nr. 4.

NADRA er naturligvis HD-FRI og Karaktertestet.

Vi forventer at parre NADRA medio oktober, med en tysk han efter direkte afrikansk linie.

KIANGAS CYRUS er en af Tysklands mest vindende hanner, bl.a. Tysk & Int. Ch. Han er ligeledes HD-FRI.

Henvendelse til:
VIBEKE OLSEN
Mariehøj 411, 2990 Nivå
Telefon 02-24 31 89

UDSTILLINGER I 1983!

TILLYKKE MED CHAMPIONATET

Troldeborgs Nanza. Ejer Ole Rene Hempel, Artus Lionclaw, ejer Allan Schrattenholz.

Bestyrelsen

Karlsunde (Sjælland) 23.10.83. (R.R.K.) Anmeldelse senest 19.9.

Dommer: Werner Steinhausen (Tyskland).

Herning (Jylland) 6.11.83. (D.K.K.) Anmeldelse senest 1.10.

Dommer: Carl-Johan Adlercreutz (Sverige).

Ret til dommerændringer forbeholdes!

Lidt om mentaltest/karaktertest

Uheldigvis var sætternissen på spil i blad nr. 2. I Connie Zimmermanns artikel »Lidt om mentaltest/karaktertest«, manglede desværre et afsnit. Afsnittet bringes her, og skal indgå efter afsnittet om:

Anlæg 7 - Dominans.

Anlæg 8 - Forsvarsløst.

Hunden er i line. Fra to forskellige steder frem for hunden nærmer sig stereotypet, to spøgelsesagtige lagenklædte fig. Den ene har endog et banner over sig, med påmalede stirrende øjne og en stor tandvisende mund. På et tegn standser de og vender siden mod hunden, der slippes løs. Her må

figuranterne også »strikke« af og til. Felt 1. Vil forlade pladsen. 2: Bliver på pladsen uden at engagere sig og/eller flugttendenser. 3: Optager forsvar. Skifter mellem afværgen og passivitet og/eller flugttendenser. 4: Forsvarer effektivt. Besvarer truslen. 5: Forsvarer, men rigelig voldsomt.

Anlæg 9 - Skudfæstethed.

Føreren går et passende stykke væk og begynder leg med hunden, der er løs. Et par skud løses. Føreren bliver bedt om at tage hunden i snor og gå i retning af testlederen.

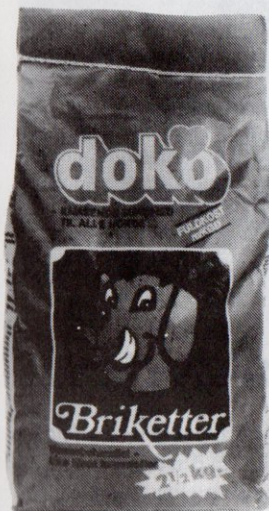
doko

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

til hunden

doko Briketter

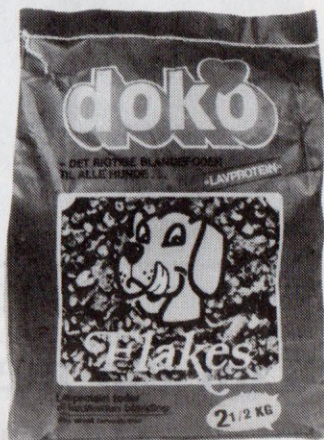
Knasende sundhed til alle hunde.
Doko Briketter er fuldkost med
kød og udelukkende fremstillet
af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og
velsmagende produkter,
der sikrer en sund og
veloplagt hund - og passer
på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme
måltid. Doko fuldkost diner med
kød er specialbehandlet og for-
beredt til hundens mave/tarm,
så hunden får et optimalt
foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle
hunde.
Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt
proteinindhold til blanding med kød
eller kullan.

Fås hos specialbutikker og super-
markeder over hele landet.
Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste
forhandler.

Viking-SPECIALFODER
Tlf. 05-62 91 00 Havnen 51 - 8700 Horsens

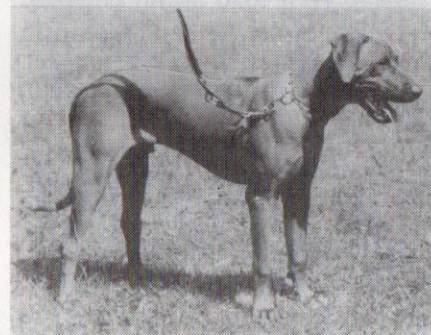
Bitte-Nus.

Wapi.

Nadra.

Lachish Shadrack.

Bitte-Nus Seka.

Foto fra Ridgeback-Dagen: Olle Rosenqvist og Allan Schrattenholz. 15

Rhodesian Ridgeback-dagen 1983

Specialskue for Rhodesian Ridgeback? En af verdens førende ridgeback-eksperter som dommer? Sol og sommer, - og 26 tilmeldte ridgeback, hvoraf de 25 mødte frem den 3. juli, ved den skønne gamle kro *Sommerlyst* i Korsør Lystskov. Den store, dejlige ring var indrettet umiddelbart ved siden af kroen, på en plæne, hvor alle frit kunne vælge, om de ville sidde i sol - eller skyggesiden. Takket være god avisreklame i Sjællandske Tidende (selvom de havde fået det med ridgen galt i halsen, thi de mente at den skulle sidde på tværs), var der mange som havde valgt at lægge søndagsturen omkring *Sommerlyst* for at se de store, smukke og ikke mindst særprægede afrikanske hunde. Og de besøgende blev heller ikke skuffede, for det var et imponerende syn at se så mange ridgebacks samlet på en gang. Bortset fra nogle enkelte episoder, brillierede hundene med deres vidunderlige ligevægtige temperament, netop det som vi alle sætter så stor pris på.

Få minutter i 11, ankom Janet Murray sammen med familien Trønning, som havde sørget for at hun blev privat indkvarteret, under sit ophold i Danmark. En høj, stærk kvinde med lyse stænk i det grå hår og klare viljestærke blå øjne. Nordisk at se på, men alligevel fra ridgebackens hjemland, Sydafrika. Godt nok ikke autoriseret dommer i sit hjemland (hvilket hun heller ikke ønsker), men med et langt liv med ridgeback bag sig,

opdrætter og forfatter af den store *Grønne Bog* og sidst, men ikke mindst, med i dannelsen af den tredje og mest progressive ridgebackklub i Sydafrika.

Klokken 11 startede indmarchen med deltagelse af samtlige 25 hunde i alderen fra 4 mdr. til 10 år. Den forreste ridgeback bar det Sydafrikanske og det Danske flag, det sidstnævnte var forsynet med R.R.K.s nye bomærke. Ringen var fyldt med ridgebacks i alle farvevariationer og størrelser og familie og publikum langs ringsiderne kunne se frem til en lang og hyggelig dag. Umiddelbart efter indmarchen gik Janet Murray i gang med bedømmelserne. Den kun 4 mdr. gamle Troldeborgs Ukubo fik æren af at være den første som skulle underkastes Janet Murrays store eftersyn. Han syntes, at det hele var evigt sjov og opførte sig, til stor morskab for alle, fuldstændig som en lille ridgebackhvalp skal gøre det, første gang den er i ringen. Han blev grundigt vurderet i alle ender og kanter. Ridgen blev, som man kunne vente det, meget omhyggeligt efterset og målt. Samtlige hunde blev undersøgt for Dermoid Sinus.

En vældig god ting, da det sandsynligvis kun er de færreste danske dyrlæger der har mærket en sinus. Janet havde opbygget sit eget vurderingsskema, efter hvilket hun systematisk gennemgik hundene. Fra vurderingen af ridgen og en generel vurdering af hunden,

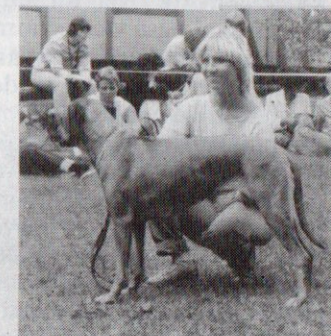
Troldeborgs Lahla.

Bitte-Nus Bandia.

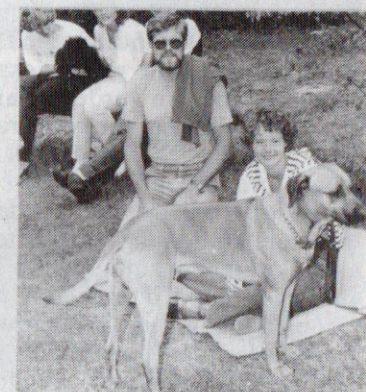
Hassan.

Shiba.

Bitte-Nus Gaidi.

Troldeborgs Lilo.

fortsatte hun med hovedet, snudepartiet og biddet. Herefter gik hun over til vurderingen af hals, skuldervinkler, forben og poter. Efter dette fortsatte hun systematisk med at vurdere albuer, ryglinie, brystkasse, indsnævringen ved bugen og endelig bagpartiet og bagbensvinklingen. Efter dette kom vurderingen af den anden af Janet's store interesser, spørgsmålet om farven (den første er ridgen, hvor hun foretrækker en fuldstændig symmetrisk og lang ridge, med **kroner direkte** over for hinanden. Boxen skal også være symmetrisk). Janet foretrækker selv en farve som høstmødent hvede, en gyldenbrun farve som ikke må afvige for meget fra omgivelserne. (Sydafrika). En ridgeback må være lys til rød hvedefarvet. Ind imellem ser man nogen som er mahognifarvet eller som har sort i pelsen. Det sorte stammer fra andre racer som tidligere er blandet ind i racen og bør undgås, ligesåvel som den mahognifarvede ikke er ønskelig. Janet fortalte senere, at man tildels kan klare farven ved at parre meget mørke hunde og hunde med sort, med brunsnudede ridgebacks. Til slut gav Janet sin vurdering af noget af det vigtigste for vores race, - bevægelserne. Ridgebacken skal have jordvindende, elegante bevægelser. De skal se ud, som de kan præstere en hel dags jagt. Efter alt dette kunne en sund og glad Troldeborgs Ukubo, og en ligeså lykkelig ejer, gå ud med en grundig beskrivelse af deres hund, samt R.R.K.s messingbæger og en foderpræmie. Doko, Trimm og Perler fra Morten havde velvilligt lagt præmier til, hvilket kun gjorde dagen ekstra festlig.

Samtidig med at vores flittige ringsekretær, Jan Olsen, hamrede løs på skrivemaskinen, lavede Janet sine egne notater. Dels skulle de bruges til udvælgelsen af de hunde som skulle deltage i den afsluttede finale om Skuets Bedste Hund, dels skulle de danne grundlaget for en senere *full report* om dagens hunde. Vores højtråbende kasserer Jens Trønning sørgede for at få kaldt de rigtige hunde ind og fungerede samtidig som tolk for Janet. Klokken blev over 3, inden selve bedømmelserne var færdige og konkurrencen om Skuets Bedste Hund kunne starte. Til alt held havde vi gæster fra den svenske ridgebackklub. Sonja Nilsson tilbød at afløse vores hårdtarbejdende ringsekretær. På dette tidspunkt knurrede alles maver af sult. Vi var en hel del efter vores tidsplan. - Men spændingen var stor. Tretten hunde blev udtaget til den afsluttende konkurrence og de måtte alle fremvises endnu engang, Janet Murray udtog 4 af disse og placerede dem som Skuets Bedste Hund nr. 1, nr 2. etc. De 4 bedst placerede ridgebacks bestod af 2 hanner og 2 tæver. Alle fire fik Janet Murrays ærespræmie, en lille negerdukke med skindhat og skjold, som hun havde medbragt fra Sydafrika. Derforuden fik hver af hundene en roset med farve efter placering.

Da den værste sult var stillet i et af den gamle kros hyggelige lokaler, takkede Jens Trønning på klubbens vegne Janet for, at hun havde indvilliget i at gæste Danmark for at bedømme vores hunde. Samtidig overrakte Jens en gave fra klubben, et gammelt håndkoloret kobberstik af Frederiksborg Slot, til Janet Murray og udnævnte

Pixie.

Torhusets Tawny Debbie.

Idi.

Tamas af Janak.

Troldeborgs Ukubo.

Shamba.

hende ligeledes til klubbens første æresmedlem. Jens udtrykte samtidig klubbens baggrund for at gøre dette, nemlig at klubben håbede at holde forbindelsen vedlige med hende og derved også have muligheden for, fortsat at kunne nyde godt af hendes viden og erfaring. Da bifaldet havde lagt sig, rejste Sonja sig og afleverede en gave fra formanden fra den svenske ridgebackklub, Stig Carlson. Janet var tydeligt glad for alle de æresbevisninger som var overgået hende og takkede herfor. På det efterfølgende spørgsmål om hendes generelle indtryk af racen i Danmark, svarede Janet, at hun jo selvfølgelig kun kunne udtale sig ud fra ridgebacks hun havde set på dagen. Hendes generelle indtryk af racen var positivt overraskende. Bortset fra et par enkelte ridgebacks, som normalt ikke ville kunne gøre sig gældende på en udstilling, mente hun at det var en rimelig ensartet kvalitet vi havde herhjemme. Hun var meget glad over at opleve, at ridgebacks i Danmark ikke var så uhæmmet aggressive, som hun havde oplevet i nogle af de lande hun tidligere havde besøgt. Vedrørende skyhed svarede hun senere klart, at ridgebacken ikke måtte være sky, men unge hunde og ikke udstillingsvante hunde kunne ofte være sky, hvis ikke de var vænnet til at komme ud blandt andre mennesker og hunde. Efter dette viste Janet hvilke ting hun langde vægt på når hun dømte ridgebacks. Hun viste bl.a. hvordan man måler proportionerne i hovedet. Forholdet tilnærmelsesvis 1:1:1 mellem snudelængde, kranielængde og bredde (se ill. andetsteds i bladet). Som overgang

til den forestående handlerkonkurrence viste hun hvordan man bedst kunne stille sin hund op, så den præsenterede sig bedst muligt og skjulte sine fejl mest muligt. Hunden stilles i position. Forbenene rettes ind, ved at tage over albuen og skubbe dem tilbage, så de kommer til at stå lodrette. Samtidig kan hunden så vise sin dybe brystkasse. Bagbenene rettes ind så haserne står lodret i forhold til jorden, ved at tage nedenfor, foran på hundens knæ og skubbe bagbenet i position. Hold hundens hoved højt og sørg for aldrig at stille den ned af en bakke, da den så vil virke høj bagtil.

Og i handlerkonkurrencen fik alle chancen endnu engang. Frem og tilbage med hundene, og hele tiden så hunden var mellem fører og dommer. En spændende konkurrence, hvor man nok fik fornemmelsen af, hvor vigtigt det er med en god fremvisning for at dommeren kan vurdere bygning og bevægelser. Konkurrencen blev afsluttet med udtagelsen af de 2 bedst fremviste tæver og de 2 bedst fremviste hanner. Alle modtog en foderpræmie og de 4 som blev udtaget, modtog også en lækker læderline, som måske fremover skal bruges ved fremvisning. Lydighedstræning- og opvisning måtte desværre udgå p.g.a. tidsmangel, men der kom til gengæld et par festlige indslag til stor morskab for både publikum og de deltagende ridgebacks. Ideen var, at de ridgebacks som kunne aflevere det største stykke røde pølse, efter at have transporteret det i munden fra start- til målstregen, var vinder.

Tan Sharon.

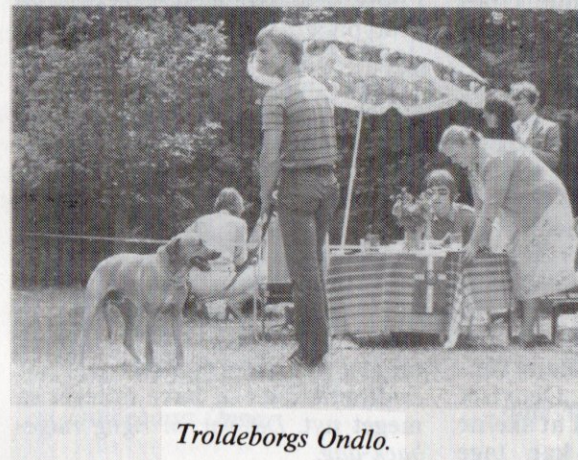
Pepo.

Pause i ringen.

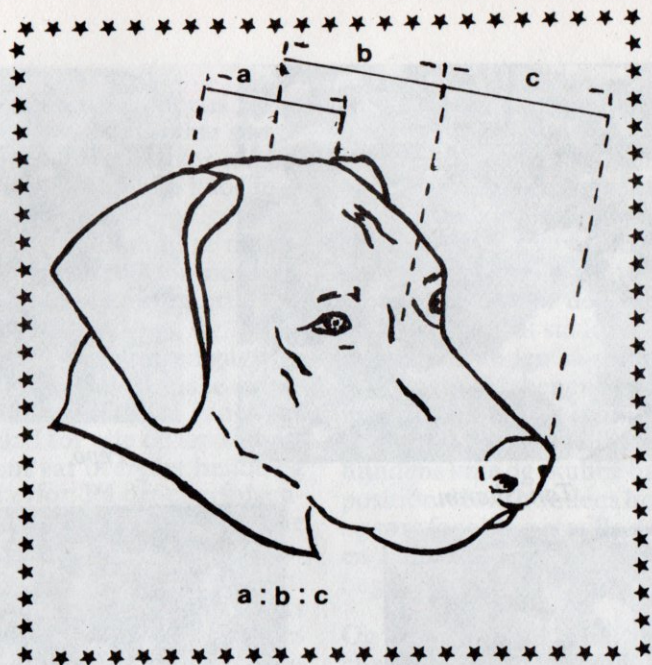
Tawi.

Troldeborgs Ondlo.

Troldeborgs Sapho.

Nogle ridgebacks havde allerede guffet hele pølsen i sig inden start og ville selvfølgelig gerne deltage i finalen, - men den gik ikke. Hele 3 ridgebacks formåede at komme i finalen (imponerende i betragtning af den appetit de normalt har). Af de 3 hunde ville den ene ikke tage pølsen i munden i finalen, den anden havde fået nok af det pjat og spiste så hele pølsen, og den tredje afleverede det hele på målstregen. Flot ikke?

Absolut sidste konkurrence var en ægge-konkurrencen, hvor føreren skulle gå med sin hund i line ud til et i forvejen placeret ikke-kogt æg, og få hunden til at samle det op, hvorefter fører og hund skulle vende tilbage til målstregen. Det viser noget om racens evne til at skelne mellem, hvornår den kan tage

hårdt og hvornår den skal være forsigtig. Jeg kan fortælle, at ikke mindre end 3 ridgebacks kunne aflevere et helt æg. Der var både foderpræmier til disse hunde og selvfølgelig også til alle deltagende i pølsekonkurrencen.

Slut på en dejlig og spændende dag. Langs ringsiderne var der snakket meget i dagens løb, på kryds og tværs, men emnet drejede sig selvfølgelig mest om vores hunde. Dommeren var sød og omhyggelig i sin bedømmelse af hundene. Janets liv er ridgebacks, hvilket man også kunne se af den måde hun formåede at omgås vores hunde på. Det var en lang og god dag for hende, - for os og ikke mindst for vores hunde, som var dødtrætte efter at have oplevet så meget nyt. *Det var en rigtig ridgeback-dag.*

Billeder fra ridgeback-dagen kan bestilles hos Pia Schrattenholz.

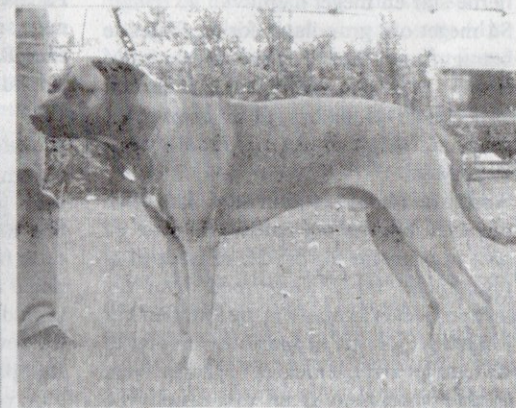
Lidt hjælp fra Sverige, - tak Sonja.

Vores flittige sekretær, Jan Olsen.

Troldeborgs Onga.

Bitte-Nus Kijana.

Udefra

Landet er lille, set udefra. Man har hørt om udlændinge, som troede, at Danmark er en by i Sverige. For os, som bor i det, er det såmænd stort nok. Man kan godt komme så langvejs fra, at det næsten er, som om man kommer udefra. Men også kun næsten. Man begår jo ikke udlændingenes fejltagelser. På den anden side er man måske alligevel langt nok væk til også at have *fordelen* ved at se tingene udefra, afstandsperspektivet. Det er nok noget, man især bliver opmærksom på, når det fjerne står en meget nært.

Så meget om grundlaget for de følgende betragtninger, efter klubbens første halve leveår. Og måske også lige det, at malurt sætter man jo faktisk til af *omsorg* for snapsen. Sådan er det i hvertfald her i Vendsyssel.

Geografien kommer man altså ikke uden om. Den trænger sig naturligvis mest på som et problem for os, der er nødt til at rejse meget for at være med, hvor det foregår. Det er i sin orden, og klubben har foreløbig gjort sit til balansen og lagt to væsentlige arrangementer i Jylland. Men *trafikforbindelserne* er en dimension ved geografien; DSB har vistnok, foruden så meget andet, befordret nogle vrangforestillinger om landets udstrækning. Tværbanen fra København til Esbjerg går *ikke*

midt igennem landet, men sydligt. Fredericia, som er den første station »på Jyllandssiden«, ligger *ikke* midt i Jylland, og heller ikke midt i landet. Korsør er kun udfaldsporten mod vest for *togrejsende* sjællændere. Så når man vil strække sig så langt, man kan, skulle man nok tage hensyn til, at de fleste hundefolk kører i bil og sejler mellem landsdelene med en af Kattegat-ruterne.

Midt i landet: Det er Mols og Århusområdet. Eller *trafikøkonomisk* set: Fyn. På Sjælland vil jyske bilister foretrække noget omkring Holbæk eller Hundested eller Roskilde, som også imødekommer dem, der rejser over med toget.

Men det er selvfølgelig hundene, det drejer sig om. Og det behøver heller ikke kun at være geografiske overvejelser, der ligger bag, når man spørger, hvor kommer hundene fra? De kommer herfra og derfra, og nogle af dem kommer også udefra, men umiddelbart kommer de jo allesammen fra tæven, og altså, lidt mere middelbart, fra opdrætteren.

Hun planlægger og parrer, men hvornår, og om, og hvor mange af hver, det er jo, som naturen vil det. Og landet er måske alligevel ikke så lille endda. Det er begribeligvis ikke at forlange, at nogen bestyrel-

se skulle kunne administrere alt det på fri hånd, så at sige, uden noget egentligt administrativt organ.

Vi må have en hvalpeanvisning! Nu har klubben godt nok kun lige akkurat etableret sig, og at alting skulle fungere fra den første dag, det kan vel ingen med rimelighed forvente. Hvalpene udviser dog ingen rimelighed i så henseende. De tekniske overvejelser omkring sådan en simpel informationsvirksomhed synes overskuelige, set udefra:

1. Et medlem udvælges til hvalpeanviser og bliver altså også referenceperson i DKK, når man der modtager forespørgsler om hvalpe (jfr. »Hunden«, 5.83, s. 35: Nye bestyrelser). Arbejdet kræver ikke anden ekspertise end den, der er fornøden til betjening af telefon af skrivemaskine, så det behøver forsåvidt ikke at blive et arbejdstyngt bestyrelsesmedlem. Og det er vel forresten en fordel at inddrage så mange som muligt i det aktive klubarbejde?

2. Når en opdrætter har hvalpe, giver hun anviseren besked: x hanner og y hunner - efter de og de forældre. - For en mindre betaling, der understreger sagens rent forretningsmæssige karakter og støtter klubbens økonomi, får så opdrætteren disse oplysninger indført på den aktuelle hvalpeliste. Den revideres pr. 1., og har man meldt sig til, figurerer man på den i fx. 2 måneder, regnet fra den førstkommande 1. Vil man stå der derudover, må man henvende sig måned for måned og evt. erlægge et lille tillægsgebyr.

3. Når hvalpekøberen henvender sig til anviseren, sender denne listen med alle de hvalpe, der er tilmeldt og p.t. til salg. Behøver det at være mere kompliceret? Klubben *er* sine medlemmer, ikke mere og ikke mindre. De tobenede, forstår sig. For nok repræsenterer den hundene med, men på en anden måde. Klubben og hundene,

det er også en *modsatning*. Vi ville ikke være mennesker, ikke hvide ihvertfald, hvis vi ikke til stadighed drev på med at skabe naturen om i vort efter billede. Men *netop* derfor skulle vi nok ikke glemme, at vi i det forehavende står uden for den, at vi nærmer os den udefra. Det er spørgsmålet om respekt, selverkendelse, tolerance. Om at være sig bevidst, at det allermeste af det, *jeg* skriver, udover foreningsmeddelelser, er *mine* forestillinger, og måske nogle andres, sådan at jeg ikke henstiller dem som difinitive sandheder i ophøjet anonymitet, men vedkender mig dem, ligesom fx anoncører må vedkende sig deres reklamepåstande.

Det ville være meningsløst, hvis vi ikke spurgte os, hvad vi vil med vores klub. Ligeså meningsløst, hvis vi undlod at spørge, hvad vi vil med vores race. Men det sidste spørgsmål lader sig ikke besvare med den same uforbeholdne lethed som det første. Hvis det overhovedet lader sig besvare.

I Korsør, efter en lang dags bedømmelser, hvor hundene blev iagttaget med en grundighed og navnlig med en indsigt, som vi nok ikke oplever igen så snart, satte Miss Murray 4 herlige hunde frem. Og ligeså forskellige som herlige. Alligevel må vi naturligvis tro, at hun har oplevet dem alle som typiske.

For *typen*, hvis vi forstår den som ideal, og ikke bare som gennemsnit af det tilfældigvis foreliggende, og mere end hundene; de har *del* i den, hver på sin vis.

Uden idealer kan vi ikke orientere os, men det er risikabelt, hvis vi bilder os ind, at vi *har* realiseret dem, eller vil komme til det. Det er med dem modsat ilden: de er farlige tjenere. De skal ses på afstand, udefra, og jo bedre man fatter afstanden, des mere begriber man også, at de kan ses fra mange steder. Men det kunne der måske komme mere om en anden gang, ude fra Torhuset.

Jørgen Lorenzen

Bestyrelsesmøder

Referater!

1: Kassereren oplyste, at klubben dags dato har 89 medlemmer, fordelt på 27 familier og 35 enkeltmedl.

2: Mette vendte tilbage til formandsposten den 23.4.83.

3: Referat fra generalforsamlingen.

4: Udstillinger 1984: R.R.K. Otterup, Hammel, Roskilde, Frederiksværk, Århus, Rhodesian Rideback-dag, Lydighedsdag.

5: Nuværende præmier fortsætter året ud.

6: R.R.K. køber springbrædt som udlånes til lydighedsholdet.

7: Gratis ringtræning i Nivå, nærmere oplysning hos Vibeke Olsen.

8: Brev fra J. Murray. R.R.-dagen bliver 3. juli.

9: Næste møde den 19.5.83.

Referat ved Pia Schrattenholz.

Referat fra møde, den 19.5.83!

1: Kassereren oplyste, at klubben dags dato har 92 medlemmer.

2: opfordring til at tilmelde til Århusudstillingen 7 august udsendes samtidig med oplysninger om R.R.-dagen.

3: Bomærke. I samråd med forslagsstilleren holdes dette i rød-hvide farver. Det reviderede bomærke, hvor ridgebacken har 4 ben, godkendes. Forslaget sendes til rentegning.

4: Der bestilles 100 broderede mærker, 250 klistermærker og 1 t-shirt.

5: Brev fra J. Murray. Ankommer 2.7.83, rejser 5.7.83. Jens sender bekræftelse til J. Murray.

6: R.R.-dagen planlægges.

7: Næste møde 16.6.83.

Referat ved Pia Schrattenholz.

Referat af møde, den 19.6.83!

1: Godkendelse af R.R.-dagens afholdelse fra DKK.

2: Diverse mærker bestilt. Forhåbentligt færdige til R.R.-dagen.

3: Planlægning af J. Murray's ophold. Afpudsning af R.R.-dagens program.

4: Næste møde holdes i august måned.

Referat ved Pia Schrattenholz.

Referat af møde, den 4.9.83!

1: Kommentar til Jørgen Lorenzens læserbrev »Udefra«.

2: Foreløbige regler for hvalpehenviisning, (se andetsteds i bladet. Red.).

Referat ved Pia Schrattenholz.

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
Vagthøjvej 17 · 9800 Bjergby · Telf (08) 971126

Jeg kender en anden hund
ikke helt ung – men av mand
hvor er den flot !!
Den får sit foder fra

Albritt -

Der handler min far og mor
osse nu – så vent bare

Har du hund, har vi hvad du behøver
for at få en sund og glad hund,
for **husk** en hund er ikke bare et
firbenet væsen, men et familiemedlem.
Så tag vare på dens sundhed.
Lad os hjælpe den – gå derfor først
til fagmanden, opdrætter af pudler
og afghansk mynde,

SPAR OP TIL 20% HOS OS

ALTID MANGE TILBUD

ALBRITT HUNDE- OG KATTEARTIKLER

Storegade 25 – 2650 Hvidovre – Telefon 01-78 49 16

Vi har dyrlægekontrolleret kylling og indmad

Kom og lad os få en hundesnak

Set indefra

- bestyrelseskommentarer

Med tak for belæringen i det danske lands
geografi, og »tilsætningen« til snapsen, må
vi selvfølgelig henlede opmærksomheden
på, at snaps både kan drikkes ren eller
tilsættes andre *meget anvendelige* krydderi-

er, - alt efter smag og behag. Men nok om
det, først lidt statistik for at underbygge de
overvejelser som klubbens bestyrelse rent
faktisk *har* gjort sig inden planlægningen
af diverse aktiviteter.

Medlemsfordeling på 92 medlemmer	Jylland	Fyn	Sjælland	Lol.Falster	Sverige
	11	10	68	1	2
Udstillings- deltagere 1982:					
Allesø		3	3		
Herlufmagle			9		
Vadum	1		1		
Brøndby			10		
Randers	3				
Århus	1		1		
Otterup	1	4	3		
Silkeborg	1		4		
Roskilde	1	1	12		
Karlsunde			9		
Herning	3	3	3		
Udstillings- deltagere 1983					
Allesø	1	3	5		
Esbjerg	2	1	4		
Bjæverskov			17		
Herlufmagle			10		

Ovennævnte tal burde fortælle deres egen
lille historie vedrørende placeringen af
Ridgeback-dagen. Med kun et halvt år på
bagen kan klubben ikke tillade sig at
placere et arrangement at den størrelse på
Jyllandssiden, - med en forventning om en
forholdsvis ringe deltagelse og de deraf
følgende økonomiske konsekvenser. Det
er ikke kun en klub for sjællændere (vi ser
gerne mange flere fynboer og jyder), men
bestyrelsen er nødt til at varetage alle
medlemmernes interesser på bedste måde.

I dette tilfælde mente vi, at det var mest
hensigtsmæssigt at placere arrangementet på
sjællandssiden. Andre aspekter af samme
sag, bestyrelsen skulle forestå det praktiske
arbejde, hvilket bl.a. ville sige indkvarter-
ring og transport af Janet Murray, trans-
port af premier, borde og stole, spring-
brædt m.v., drejede det sig om to stations-
car proppet med udstyr. Bestyrelsens op-
rindelige forslag til placering af arrange-
mentet var Kalundborg, hvilket vi dog
måtte opgive p.g.a. mangel på velegnede
steder.

Hofthedysplasi

- *fup eller fakta?*

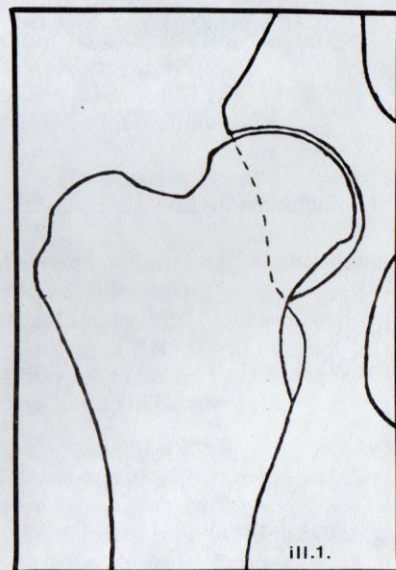
Hofthedysplasi eller acetabuladysplasi, er en udviklingsforstyrrelse i hundens hofteled. Lidelsen kan kun diagnosticeres med sikkerhed ved røntgenfotografering af hundens hofteled. Kliniske tegn, såsom smerter, halthed, besvær med at rejse/sætte sig, nedsat bevægelighed m.m. kan, men behøver ikke at optræde. Disse kliniske tegn kan ikke bruges til ALENE at diagnosticere en hofthedysplasi med sikkerhed og siger ej heller noget om graden af en eventuel dysplasi. Udviklingsforstyrrelserne i hofteleddene er ikke medfødt, men udvikles under hundens opvækst og skyldes en kombination af arvelige dispositioner og miljømæssige faktorer.

Det normale hofteled har en god dyb skål og et rundt lårbenshoved, som er godt tilpasset i skålen, d.v.s. at det følger skålens form og ligger tæt til i denne (se ill. 1). Det dysplasi-ramte hofteled kan i større eller mindre grad have en dårligt udviklet hofteskål, den er flad i forhold til det sunde led og giver kun ringe understøttelse og dermed en dårlig vægtfordeling. Lårbenshovedet er ikke fuldstændig rundt og selve leddet er slapt. Irritationsbetingede betændelsesprocesser kan optræde og forværre tilstanden ved ophobning af betændelse. Hvor hunden belaster leddet mest (ill. 2), sker der en nedslidning. Først af selve ledkapslen (brusk) og dernæst af knoglen. Det er denne skurren af knogle mod knogle

samt kalkbelægninger i leddet, som kan være meget smertefuld for hunden. Tilpasningen af leddet kan være mere eller mindre dårlig, alt efter graden af HD.

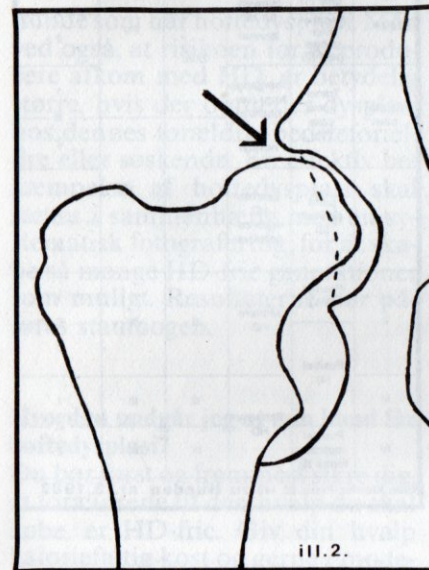
Hvad kan disponere til hofthedysplasi

Da man startede forskningen i HD, troede man at arvegangen var forholdsvis simpel. Idag mener man at det drejer sig om en polygenisk lidelse, d.v.s. at mange forskellige avelige faktorer har betydning for udviklingen af HD (de miljømæssige årsager vil blive berørt senere). Det har tydeligt vist

ill. 1.

sig, at hos hunde som er disponerede for hurtig skeletudvikling og vækst, optræder der en langt højere frekvens af HD. Ligeledes ved man i dag, at en dårligt udviklet muskulatur i bækkenpatiet har betydning. Andre vigtige faktorer, såsom bækkenets bredde, form og vinkling, hofteskålens form og fastheden i selve hofteleddet, indvirker også på udviklingen af lidelsen. Forsøg har vist, at HD optræder oftere hos hunde, som bliver fodret med et foder som har et højt kalorie- og proteinindhold. For hurtig udfodring (store mængder af foder med højt kalorie- og proteinindhold), - og især kombineret med dispositionen for hurtig vækst, er nok den miljømæssige årsag, som har størst betydning. For hård belastning af hvalpen spiller ligeledes en stor rolle. Forbeningen af

ill. 2.

knoglerne sker kun langsomt. I starten er det kun brusk, og en for stor belastning af denne, vil både slide for meget og samtidig bøje dem. Ridgebackens knoglevækst stopper for højdens vedkomme, ved 1-års alderen, men for breddevækstens vedkommende stopper udviklingen ikke før omkring ca. ved 2-års alderen. Der er overhovedet heller ingen tvivl om, at udstillingsdommere inddirekte har været med til at fremme udviklingen af HD. Folk som stiller en hund som ser mere færdigudviklet ud, (p.g.a. et større fedtlag) bliver ofte bedre belønnet, end dem som stiller en hund som måske er knapt så udviklet, men måske sundere?

Hvor arvelig er HD?

Det er almindelig anerkendt blandt HD-forskere, at hofthedysplasi er arvelig. Det man diskuterer i dag, er graden af arvelighed. Åke Hedhammar fra SKK Veterinærafdeling nævner tallet 40-50% i sin artikel *Möjligheter att bekämpa Hofthedysplasi*. Tallene er fremkommet på basis af et stort forskningsmateriale fra Statens Hundeskole i Sverige. Andre forskere taler om 30-40%, men for mig at se er diskussionen om graden af arverbarhed uvæsenlig i denne forbindelse. Undersøgelser har vist, at hvis man giver afkald på at begge forældre er fri for dysplasi og avler på f.eks. en fri han og en tæve med let dysplasi, vil resultatet blive en langt højere frekvens af HD, både med hensyn til antal hunde med HD og graden af denne. Dette er ganske tankevækkende, når man tager i betragtning at man i Tyskland avler på, hvad der i Danmark

betragtes som HD-påvist, omend i let grad (se skala-inddeling). Til gengæld nedsatte man frekvensen af HD mærkbart i et forsøg, hvor man parrede schæfer med greyhound. Greyhound er nemlig den eneste race, hvor man aldrig har påvist HD.

HD hos Rhodesian Ridgeback

I Danmark er der desværre kun få ridgebacks som er HD-fotograferet. I alt 26 ridgebacks er fotograferet og af dem har 5 HD i en eller anden grad, hvilket giver en frekvens på 19,2%. I Sverige er et langt større antal ridgebacks fotograferet, nemlig 192, hvoraf 42 har fået konstateret HD, d.v.s. frekvensen er 21,5%. I Tyskland er der i de forløbne 5 år fotograferet 47 R.R. De 32 er kendt fri og de resterende må klassificeres som ikke-fri. I Tyskland regnes kun gruppe A som fri. Gruppe B er en overgangsform som i Danmark (jvf. DKK. Hunden nr. 12, dec. 1982), skal betragtes som B2, d.v.s. ikke-fri for HD. Dette giver en frekvens på 31,9%. I Sydafrika angiver nogle tidlige tal en frekvens på ca. 40% (jvf. *The Rhodesian Ridgeback 1924-74* af Janet Murray). Herhjemme vil jeg foreslå, at vi regne med at hver 5 ridgeback HAR hoftedysplasi, indtil faktiske tal måtte vise noget andet. Statistikker er vanskelige at have med at gøre. Dels er der ingen fotograferingstvang for ridgeback i Danmark og dels er der ingen som tvinger ejeren til at sende et evt. ugunstigt billede til godkendelse og vurdering hos DKK. Det kan stoppes allerede hos dyrlægen.

Hvem vurderer HD-røntgenbilleder og hvornår kan de godkendes?

En dyrlæge udpeget af DKK vurderer røntgenbillederne. I tvivlstilfælde kan der forlanges omfotografering, ligeså vel som at resultatet kan ankes til et nordisk vurderingsråd. For ridgebackens vedkommende kan røntgenbillederne først godkendes når hannen er over 24 mdr. og tæven over 20 mdr. Internationale HD-forskere anbefaler at hundene skal være mindst 2 år, inden man godkender billederne. Dette gennemføres også for ridgebackens vedkommende, men f.eks. schæfere kan få godkendt billeder allerede ved 1-års alderen, hvilket naturligt må medføre en større usikkerhed. Det er **kun DKK** som kan godkende HD-resultater

Bedømmelseslande					International klassifikation
Finland	Holland	Tyskland	Sverige (Norge)	Schweiz Danmark	
Ei dysplasia	Negatief geheel gaaf (1)	Kein Hinweis für HD Normal	Utmærkt	Fri	1
	Negatief nier geheel gaaf (2)		U. A.		A 2
Rajatapaus	Transitional case (Tc)	Übergangsform (verdächtig) fast normal			1 B 2
I	Licht positief (3)	Leichte HD Noch zugelassen	I	I	1 C 2
II	Positief (3½)	Mittlere HD	II	II	1 D 2
	Positief (4)				
III		Schwere HD	III	III	1 E
IV	Positief optima forma (5)		IV	IV	2

Kilde: Kleintier-Praxis 23. 149-212 **Hunden nr.12, 1982**

til indføring i stambogen. Resultatet føres ind på stambogens forside samt på den næste side, og resultatet angives nu efter den internationale skala (se skala-inddeling), hvor man tidligere angav dem som HD-fri. Et 1-tal betyder at HD er påvist og et 2-tal betyder at hunden er HD-fotograferet, men at ejeren *ikke* ønsker resultatet offentliggjort. Ved denne type er der et nummer indklæbet i stambogen og ejeren har en DKK-godkendt formular, hvor resultatet er påført. Alle resultater vil automatisk tilgå specialklubben, medmindre ejeren ikke giver sin tilladelse.

Hvad kan man gøre for at bekæmpe hoftedysplasi?

Det første skridt bør tages i avlen, hvor man kun bør anvende HD-frie hunde. Det er klart erkendt, at risikoen for at få hunde med HD, øges væsentligt ved at anvende

hunde som har hoftedysplasi. Man ved også, at risikoen for at producere afkom med HD, er betydeligt større, hvis der optræder dysplasi hos dennes forældre, bedsteforældre eller søskende. En effektiv bekæmpelse af hoftedysplasi skal sættes i sammenhæng med en systematisk fotografering, for at skabe så mange HD-frie generationer som muligt. Resultaterne bør påføres stambogen.

Hvordan undgår jeg at min hund får hoftedysplasi?

Du bør først og fremmest sikre dig, at forældrene til den hvalp du skal købe, er HD-frie. Giv din hvalp kaloriefattig kost og gerne i mode-

rate mængder (en hvalp skal IKKE være fed), kontakt evt. din dyrlæge eller opdrætter og få lavet en rimelig kostplan med anvisninger på de rette vitamin- og kalkdoseringer. Hvalpen skal have regelmæssig motion, så muskulaturen kan få lov til at udvikle sig harmonisk i takt med knoglerne. Træn din hund langsomt op, den har bedre af flere korte ture, end af en lang. Undgå for ujævnt og hårdt terræn såsom pløjemark, landevej m.m. Lad ikke din hund springe for tidligt og gem cykelturene til den er 1 1/2 til 2 år gammel, - og da også kun med langsom optræning. Husk at den voksne ridgeback ikke må være for tyk. Den befinder sig bedre, er langt smukkere og sandelig også langt mere sund, hvis den er slank.

Hvad gør jeg hvis min hund får/har hoftedysplasi?

Hvis din hund får konstateret en dysplasi, bør du, i samarbejde med din dyrlæge, vurdere hvad der er mest rimeligt for den. Er den smertefri, kan den sandsynligvis få mange dejlige år, hvis du sørger for at holde den slank, give den regelmæssig motion og undgå de store belastninger. Hvis den har smerter, tydeligt besvær med at sætte/rejse sig og evt. en svær grad af dysplasi, bør du måske aflive den. Men tag altid beslutningen sammen med din dyrlæge, da der ikke altid er sammenhæng mellem graden af dysplasi og graden af smerter. Måske har han en løsning som kan give din hund en tilfredsstillende liv. Operation, hvor man overskærer en af musklerne på lårets inder-side som trækker lårbenshovedet

op i hofteskålen, kan komme på tale og foretages i nogle tilfælde med godt resultat. Men husk, en ridgeback som ikke kan bevæge sig frit og uhæmmet, fører ikke et liv som er en ridgeback værdig!

Litteratur:

Åke Hedhammar: *Möjligheter at bekämpa hofledsdysplasi.*

Jorunn Grøndalen: *Hofledsdysplasi hos Hund.*

Sten-Erik Olsson: *Hofledsdysplasi hos hunde - nye erfaringer og synspunkter.*

Kleintier Praxis bd. 23, 1978 p. 169-180. *Bericht der Hüftgelenkdysplasie-Kommission.*

Hakket DYBFROSTKØD til HUNDE køber man hos:

J. H. ANIMAL FOOD

v/ Jørgen Hansen

Fabriksvej 11 - 4200 Slagelse

TLF.: 03-52 97 25 - Ma.-to. 9-16, fr. 9-14.

PRIS pr. 1.10.1982 - KONTANT ved levering - ved købt af 50 kg

Hakket KALLUN i ca. 2000 g pakninger pr. kg kr. 5,70

Hakket KALLUN i ca. 600 g pakninger pr. kg. kr. 6,00

Hakket KALLUN afvejet i 1000 g pakninger pr. kg kr. 6,20

Hakket BLODKØD i ca. 2000 g pakninger pr. kg kr. 6,10

Hakket BLODKØD i ca. 600 g pakninger pr. kg kr. 6,40

Hakket BLODKØD afvejet i 1000 g pakninger pr. kg kr. 6,60

BLODKØD = strubekød + mulekød.

De 1000 g afvejede pakninger må videsælges.

Mindstesalg 25 kg, og da ovennævnte pris + 50 øre.

BEMÆRK: Ved optøning intet svind.

Desuden forhandles: ROYAL CANIN, KALK og FODERRIS.

Leveres overalt på Sjælland. (Vedr. Lolland-Falster ring om nærm.)

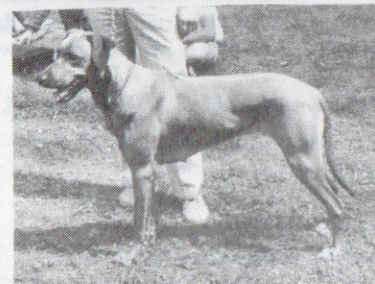
NB: Aut. virksomhed - aut. nr. D 17 - med fast tilknyttet dyrlæge.

VI HAR FÅET BØRN!

4 dejlige piger og 3 stærke drenge blev født den 20.8.83

EFTER:

Ridgeback-dagens Bedste Hund nr. 1, WAPI

HD-fri, 5 x 1 præmie og ck.

Ridgeback-dagens Bedste Hund nr. 2,
Dansk Champion ARTUS LIONCLAW

HD-fri, karaktertestet, Ærespræmie i DKK's lydighedsprøve kl. I og II, samt i R.R.K.s lydighedsprøve kl. II.

Har du lyst til at optage et nyt medlem i familien og tid til lydigheds/brughundetræning og samtidig mangler motion med fornuft, er Rhodesian Ridgeback måske noget for dig.

Ring og hør nærmere på: Tlf. 02-35 01 26, efter kl. 18.

Irene Jespersen, Ringstedvej 62, 4000 Roskilde

Da alt umiddelbart ikke er så overskueligt set »udefra«, kan vi til Jørgen Lorenzens orientering oplyse, at der rent faktisk eksisterer en hvalpehenviiser, det har der såmænd gjort allerede fra den første dag, hvor klubben var en realitet. Selvfølgelig er det let at forbigå den side i klubbladet, hvor bestyrelsesmedlemmerne og deres funktioner nævnes, men ved henvendelse til DKK burde man i alle tilfælde blive henvist til denne. Javist gælder det om at inddrage så mange som muligt i aktivt klubarbejde. F.eks. er hvalpehenviisningen en meget vigtig og udadvendt funktion, som kræver et udstrakt samarbejde, ikke mindst fra opdrætternes side. Det ligger vel i sagens natur, at for overhovedet at kunne henvise en hvalpekøber, må hvalpehenviiseren nødvendigvis have oplysninger om, hvor der findes hvalpe. De rent tekniske problemer i forbindelse med denne procedure har hidtil været overskuelige. Vi er overbevist om, at det for en gang skyld, hverken kan tillægges P&T eller KTAS, at der kun er kommet hvalpehenviiseren meget sparsomme oplysninger i hænde. Når Jørgen Lorenzen mener, at klubben ikke har noget »egentligt administrativt organ«, må vi formode at det skyldes at han ikke er klar over, at en bestyrelse normalt fungerer som sådan. Ligeledes administrerer hvalpehenviiseren informationerne fra opdræt-

terne og formidler dem videre til kommende hvalpekøbere. Vi må takke Jørgen Lorenzen for den omsorgsfulde tanke til de arbejdstyngede bestyrelsesmedlemmer. Vi har dog haft tid til at holde møde om dit forslag (se andetsteds i bladet). Det bestyrelsen ønsker, er at bibeholde, er den personlige kontakt ved hvalpehenviisninger, ikke en telefonsvarer. Den kommende hvalpekøber er interesseret i at få svar på mange ting, her og nu, og derfor skal den person som varetager hvalpehenviisningen, have *anden ekspertise end den, der er fornøden til betjening af telefon og skrivemaskine*. *Isamme forbindelse kan nævnes, at bestyrelsen er ved at indsamle materiale fra bl.a. Sydafrika og England, som senere skal bruges til at lave et sæt standardinformationer i skriftlig form til hvalpekøbere.*

»Klubben er sine medlemmer« og medlemmer er vi jo fordi vi holder af vore hunde. Vi kan kun samtykke i Jørgen Lorenzens overbevisning om, at det er risikabelt at tro, at man har realiseret idealet. Idealet kan være typen, men det kan også være den skævenede hund med knækhale, som vi har gående derhjemme. Denne betydning af idealet kommer forhåbentlig aldrig til at stå i baggrunden for det eksteriøre.

Bestyrelsen

lay-out - rentegning
offsettryk - bogtryk
reproduktion - fotosats

01-69 98 00

Fortræning af din ridgeback

Del 1!

Fortræningen skulle gerne medføre, at der, 1: etableres et rangordensforhold og et samarbejdsforhold, hvor du er den ældste og bedrevende, altså førerhunden. 2: at din hvalp gå gennemgæet forstadierne til den senere og egentlige skoledressur, på et tidspunkt, hvor den er mest modtagelig for indlæring (8-12 leveuge), og hvor du har de største muligheder for at påvirke den til at kunne lide at træne. Derfor bør hele det efterfølgende træningsprogram kun arbejdes igennem på en sjov og legende måde. Du må under ingen omstændigheder være hård ved din hvalp. Vær kærlig og bestemt i din optræden, men sørg for først og fremmest at hvalpen fatter interesse for det der foregår. Den konkrete skoledressur bør først begynde ved 6-9 mdr. alderen, alt efter individuel udvikling, men undersøgelser har helt klart vist, at hvis hvalpen i den modtagelige periode har gennemgået de ting som den senere skal trænes i, vil den have lettere ved at lære senere i livet. Hunden er pr. natur et flokdyr. Det udnytter vi bl.a. ved indkaldelsen. Den vil helst have, at hele familien er samlet, fordi samlet kan man opnå de ting som er nødvendige (føde, beskyttelse og tryghed). Derfor er grundreglen også ved indkaldelsen, at hunden altid skal kunne føle sig tryk når den kommer. Du må aldrig skælde den ud, heller ikke når den først har været en tur hen til en meget spændende Beagle, som desværre var mere interessant end din indkaldelse. Ros den *altid* når den kommer. Indkaldelsen kan du træve ved at kalde på den, når den er på god afstand og ikke specielt interesseret i noget (da vil det være svært at fange dens interesse). Kald på den ved hjælp af dens navn og ordet, plads. Kommer den ikke med det samme, gentager du kommandoen samtidig med at du klapper lokkende i

hænderne og løber væk fra den. Ligeså snart den begynder at løbe i din retning, roser du den med glad stemme. Når en er i din nærhed, hjælper du den forsigtigt på plads ved din venstre side. Ros den meget og lad den få fri. Gentag øvelsen et par gange under hver gåtur.

Dæk-øvelsen er både svær og ganske modbydelig for hunden. Men det er en meget vigtig øvelse at lære, bl.a. fordi den senere kan udnyttes til at få din hund til at dække på afstand. Forestil dig den situation, hvor din hund er løbet over en stærk trafikeret vej. Skal du kalde den ind? Ville det ikke være rart at kunne få den til at dække på afstand, og så gå over og hente den. Hunden er ikke særlig glad for øvelsen, fordi den på din ordre, bliver tvunget i en position, hvor den ikke har det store overblik. Og en hund vil altid gerne følge med i, hvad der foregår. I samme forbindelse med dæk-kommandoen, bør omtales læg-dig kommandoen. Dæk betyder, læg dig og bliv liggende indtil anden kommando gives. Læg-dig betyder: læg dig og forhold dig nogenlunde i ro, gnav i et ben eller leg med en bold. Hunden må selv rejse sig uden kommando efter et stykke tid, den er ikke i samme grad bundet af kommandoen som ved dæk-kommandoen. Anvend kun læg-dig indendørs, evt. hvis din hund tigger ved bordet. Læg-Dig, indlæres ved at observere din hund og i samme øjeblik den lægger sig, så sig: læg-dig og roser den, men forsigtigt, så den ikke rejser sig af bar glæde. Gentag dette over en periode på 14 dage og forsøg så at sige læg-dig, mens den står op. Ros den hvis den lægger sig, hjælp den evt. på vej med din stemme, hvis det går lidt trevent, f.eks; det var godt hunni. Hvis den ikke lægger sig, må du forsøge at hjælpe den. Tag den på plads og pres forsigtigt bag dens skulderblade og

hjælp dens forben fremad. Når hunden ligger ned, presser du forsigtigt bag skulderbladene samtidig med at du siger; læg-dig. Når din hund lægger sig på kommando, kan du gå i gang med dæk-øvelsen. Start med hunden på plads. Før en flad højre hånd ned over dens hoved, uden at berøre den. Samtidig hermed siger du; dæk, med en mørk stemme. Ros den, hvis den dækker og giv den fri efter kort tid (10 sek.) Udvid efterhånden perioden hvor hunden ligger afdækket, så den tilsidst kan ligge afdækket i 1 min. Hvis den ikke vil dække, fortsætter du som ved læg-dig øvelsen. Husk altid, at en gemmenført øvelse gavner hunden mere, end en ikke gennemført, selv hvis denne måske har varet længere tid. Når din hund sikkert kan dække og blive liggende på kommando, kan du begynde at gå fra den. Først ganske kort, senere kan du udvide afstanden. Rejser hunden sig og går, må du sørge for at bringe den tilbage til nøjagtigt samme sted, hvor du først afdækkede den.

Tandvisningen er en af de øvelser, som det er vigtigt at få hunden glad for. Senere i dens tilværelse kommer den i mange situationer, hvor den skal have set tænder efter, f.eks. på en udstilling eller hos dyrlægen. Hvis man ikke tidligt vænner den til, at en fremmed gerne må se dens tænder, kan det medføre at hunden senere viser mistro, ja endda skyhed eller aggressivitet. Start med hunden på plads. Få den helt i ro og sæt dig på hug ved dens side. Tag forsigtigt med din venstre hånds tommel- og pegefinger bag ved hjørnetænderne i overmundens. Samtidig placerer du højre hånds tommel- og pegefinger bag undermundens hjørnetænder. Træk forsigtigt underlæben ned og overlæben op, uden at presse hundens næsebor sammen. Lugtesansen er jo en af hundens vigtigste sanser og den kan afgjort ikke lide, at få lukket af for denne sans. Brug henholdsvis tommel- og pegefinger til at skubbe læberne tilside, så resten af tænderne kan ses. Stop træningen hvis hunden er urolig og sørg for

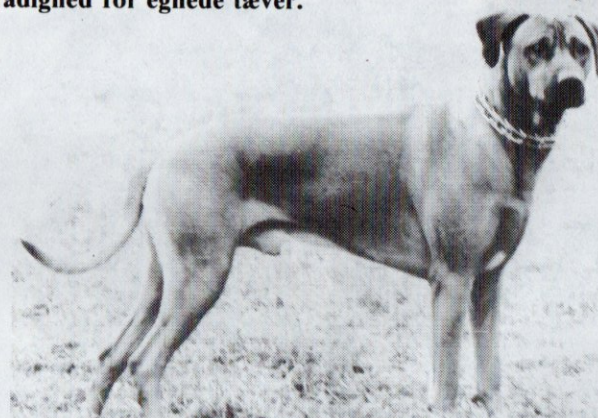
at få den i ro inden du starter igen. Tal kælent til den, hvis den sidder pænt mens du efterser dens tænder. Når det går godt, så få fremmede til at lave det samme. Vær i nærheden og sørg for at berolige din hund, hvis den ikke er helt tryk ved situationen. Træn denne øvelse ofte og husk, at du absolut intet opnår, ved at skælde den ud. Den skal føle sig tryk, hvadenten det er dig eller en fremmed som efterser dens tænder. Stå-øvelsen er både beregnet som ren lydighedsøvelse og som udstillingsøvelse. Det er en naturlig position for hunden at befinde sig i, men til gengæld er det en position som det er meget let at flytte sig fra. Indlæringen af øvelsen starter med at du med din hund på plads, begynder at gå frem. Efter et stykke, sænker du farten og stopper helt op, mens du fører en strakt venstre håndflade ned foran hundens hoved, uden at berøre den, og siger stå. Vær parat til at føre din venstre hånd under dens bug, så du kan hjælpe den med at blive stående, hvis den forsøger at sætte sig. Når den står, kan du stryge den langs siden og rose den. Efter ca. 15 sek. siger du; plads,

samtidig med at du går fremad med god fart. Stop efter nogle meter og få hunden på plads ved din venstre side. Slut øvelsen med at rose med høj glad stemme. Når den sikkert kan blive stående, kan du begynde at gå fra den. I første omgang bør du nøjes med at træde et skridt foran den. Gå tilbage efter 15 sek. Tæl til 10 mens du står ved dens side og få den så ned at sidde ved din venstre side med en plads-kommando. Som allerede sagt i indledningen, bør du gå meget forsigtigt og langsomt til værks. Det vigtigste ved den indledende træning er, at få hunden glad for at lave noget. Ikke at den kan udføre tingene perfekt. En ridgeback bliver hurtigt træt af gentagelser, derfor bør du kun træne i meget korte perioder ad gangen (max. 10 min. dagligt). Slut altid træningsperioden med noget den kan lide, f.eks. kan du lege tag-fat. En glad hund er forudsætningen for at nå nogen vegne med at få en lydige ridgeback, og en lydige ridgeback er til glæde for alle.

INÆSTE NUMMER:

Fortræning af din ridgeback. Del 2!

DK.CH. Troldeborgs Lambo, født d. 20.1.80 efter DK.CH. Toto og DK.CH. Troldeborgs Dika. HD-FRI. 4 x BIR 1, 1 x Bir 3, 2 x CACIB. Står til rådighed for egnede tæver.

Henvendelse: Birgit Hempel, Tykmosevej 35,
4622 Havdrup St., TLF.: 02-38 61 43.

Kan bese efter aftale.

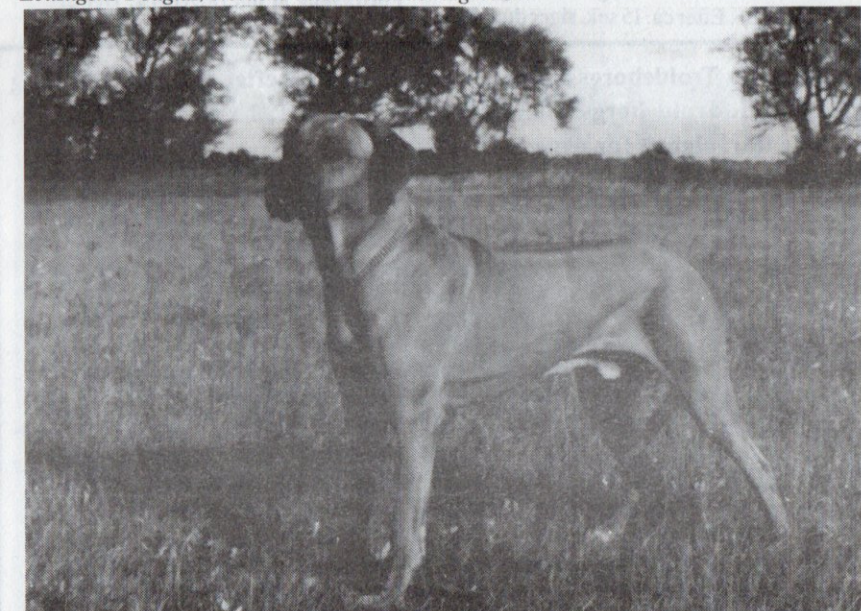
Farvel til udstillingsringene

Af Nalle Carlson.

Efter knapt 5 år i ringene vinker, eller det hedder måske vifter på hundesprog, Loustogens Douglas sit definitive farvel til eksteriørudstillingerne. Han gjorde det i medvind; et afsluttende BIR i Raumo og en placering som nr. 4 i gruppekongressen som tak for de sidste skridt i ringen. Det blev til slut 4 rød-gule og 14 grønhvide/blå rosetter. 3 gange Nordisk vinder. Men når vi bladede i gamle album med bl.a. Sue og Joe Simper, husker man mest små, morsomme episoder, ret fjernt fra præmiebordene. Som den gang, hvor vi udstillede i Tammerfors og pigerne fløj frem og tilbage over et 3 meter bredt dige, Douglas ville vise at også han kunne uden at tage tilløb og landede midt i et overraskende dybt,

mørkebrunt vand. Som tak for al latteren for han ind på motellet og nægtede ovenikøbet at sove i sengen. Eller den gang hvor vi udstillede i Helsingfors og endnu ventede ved dyrlægekontrollen, da de kaldte ridgebackene ind. Bea kom omsider styrtende ind i ringen med kæmpestore gummistøvler. Douglas stoppede med jævne mellemrum for at se hvad som sagde »Dunk-dunk« i ringen. Man trækker også minder om de fantastiske landskaber oppe i Narvik frem. Da Douglas og jeg koncentrerede os om udstillingen med en vandring i midnatssolen. Eller da han jagede en hare gennem det halve Segevang inden han fik sit første svenske cacib i Malmø (jeg har sjældent

Loustogens Douglas, Nordens mest vindende ridgeback.

været så træt og hæs). For ikke at tale om den regnfulde, blæsende udendørsudstilling i St. Michel, hvor vi også gerne ville have et cacib. Midt i alt andet dukker et andet brunt hoved op, fuldt af Ulla-Britt, hvorpå jeg hører 3 personer sige i kor; hvad f.... gør i her? Den sidste historie var nok morsommere for os end for familien Persson, men de tog en gruelig og velfortjent hævn i Stockholm.

Jeg kan endda se alle detaljer ved en meget varm udstilling i Uppsala med rekordtilmelding. Og en søvrig, træt Douglas som haltede rundt i græsset, lige til en bekendt skulle checke om han havde hofteledsdysplasi. Og trak i bagpoterne. Vores bekendt var kun et par cm fra at kunne konkurrere med en-armede tyveknægte - og Douglas blev så stædig at han vise sig strålende. Snak om en ven i nøden. Hvad vores bekendt fik ud af sit check ved vi ikke (men senere røntgenfotoafgrøning viste at

han var fri) men BIR-rosetten var vores. Mest af alt dukker de scener op, med alle de km som vi har cyklet for at bibeholde det elegante løb. Venner og naboer i Hässelby har aldrig glemt dengang, hvor jeg snød med pauserne. Douglas måtte lave et »nødstop« i vejkanterne og jeg røg af cyklen. Mens jeg langsomt fik samlet mig sammen, sad han roligt og kiggede. Blandt de mere romantiske minder har vi vores forårs- og sommerture rundt på Lidingö-hurtigst gik det dengang hvor vi havde en dødforskrækket rulleskøjteløber med spændende og gnistrende rulleskøjter, foran os på vejen!

Alt har sin tid. For Douglas er en lang og herlig show-tid ovre. Cykelturene skal vi dog stadig bibeholde. Og så håber vi, at vi i det mindste ses på ridgeback-dagen 1984. Vi skal tage revanche for den udeblevne Jumbo-pris 1983 og i stedet gøre livet surt for de 2 som slog os, med spøg og skæmt.

Vermax Vet. Befrier hund og kat for indvoldsorm.

VERMOX vet. er et bredspektrert ormemediel, der befrier hund og kat for alle alm. forekommende indvoldsorm.

VERMOX vet. tabl. er nem at give dyrene.

VERMOX vet. tabl. er let at dosere.

VERMOX vet. tabl. er uden egen lugt og smag.

VERMOX vet. tabl. i praktisk blisterpakning med 10 tabletter.

Den bredspektrede effekt er betinget af behandling i 5 dage - på første behandlingsdag udrøddes kun spolorm, alle andre indvoldsorm og evt. vandrede larvestadier elimineres i løbet af de næste 4 dage.

Dosering:

Hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

Katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

Større hunde: 1 tabl. 2 x dgl. i 5 dage.

Handelsform:

Blisterpakning med 10 tabl. à 100 mg.

Apotekerpris kr. 24,10 (incl. moms)

VERMOX vet. tabl.
kan købes receptfri.

JANSSEN PHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 8110 44

Nye regler for hvalpehenvisning

OBS! OBS!

Med virkning fra 15. oktober 1983, vil gælde følgende regler for hvalpehenvisning: 1. Der vil kun blive henvist til følgende opdrættere:

Dem som er medlem af klubben og som skriftligt har meddelt hvalpehenviseren fødselsdato for kuldet, antal hvalpe og kønsfordeling, samt forældrehundenes navne.

Disse oplysninger vil stå på hvalpe listen i 2 måneder, medmindre der skriftligt bliver ytret ønske om fortsat at kunne stå på listen. Denne fornyelse vil da gælde for 1 måned. Hvalpehenviseren vil stadig repræsentere

klubben overfor kommende hvalpekøbere, ved at være behjælpelig med oplysninger. Kommende hvalpekøbere vil få tilsendt den aktuelle hvalpe liste, standard for racen og tidligere udkomne numre af bladet, i den grad det er muligt.

Med beklagelse har vi modtaget meddelelse fra Ole Rene Hempel om, at han desværre ser sig nødsaget til at trække sig fra posten som næstformand i RRK. Idet vi takker for godt samarbejde, byder vi samtidig Pia Schrattenholz velkommen på posten som næstformand.

Lidt om klubbens udstillinger

Endnu 2 af klubbens egne udstillinger er overstået. En solskinsdag i Esbjerg mødte 9 ridgebacks op i byens skøjtehal. Dommer var den af os ukendte, Uwe Fischer fra Tyskland. Som sædvanlig skulle vi først bedømmes sent. Med besøg fra den tyske specialklub, måtte vi anstændigvis sørge for et velegnet bord til vores sædvanlige udstillingsfrokost. Til dette formål fandt vi en nedlagt telefonboks, som efter at være slæbt igennem det halve af hallen, blev placeret i vandret position på 1. række ved tilskuerpladserne. Under den udmærkede frokost udvekslede vi synspunkter med gæsterne fra Tyskland. Efterhånden blev det tid til at vores race skulle bedømmes. Uwe Fischer kommenterede iv-

rigt sin bedømmelse til gæsterne fra Tyskland og andre ved ringsiden. Hans generelle mening om racen i Danmark var, at den var noget uensartet i højde og drøjde, samt farve, hvilket han også gav udtryk for i den endelige placering af de udstillende hunde. Vedrørende bedømmelsen af ridgen, havde han ingen specielle kommentarer. Desværre blev den vindende ridgeback ikke placeret i den senere gruppekongurrence.

Næste gang vi mødtes, var i Herlufmagle, hvor der var 14 deltagende ridgebacks. Vejret var temmelig ustabil, så bedømmelserne kom til at foregå indendørs. Dommer var Ole Staunskjær. Vejret klarede op i dagens løb, så frokosten blev afholdt på

græsplænen foran hallen. Maden var dejlig, men uheldigvis blev mange af hunden bidt af nogle underlige røde fluer som gjorde at de fik udslæt på maven. - Temmeligt generende. Bedømmelserne og kritikken blev udført med en udsædvanlig grundighed. Ligeledes kommenterede dommeren sit valg til publikum, noget som vi meget gerne ville se andre dommere gøre. Ole Staunskjær mente, at racen generelt set, manglede masse og at hundenes benstammer var for svage. Ligeledes undrede det ham, at se så stor variation i type og størrelse. Han mente at de fremmødte hunde havde gode hoveder og dejlige farver og rimelige temperamenter. Ridgebacke var vældigt gode, med få undtagelser. Han mente også, at bevægelserne er meget vigtige for en race som har baggrund i jagt- og brugsmæssigt arbejde.

I unghundekongurrencen lykkedes det en ridgeback at blive udstillingens bedste unghund nr. 4 og i championkongurrencen blev en ridgeback udstillingens bedste champion nr. 5. Rart at se, at racen også kan gøre sig gældende i de højere kongurrencer.

Udstillingsresultater Esbjerg den 17.4.83.

Unghundeklasse hanner:

Kirman, ejer: Lone Lorenzen, 2. pr.

Åben klasse hanner:

Torhusets Tawny Squire, ejer: Lis Jessen. 2. pr.

Artus Lionclaw, ejer: Allan Schrattenholz. 1. pr. 2v.

Loustigens Fair Gaxe, ejer: Jens Trønning. 1. pr. 1v.ck., cert., BIR 1.

Champion klasse tæver:

Shiba, ejer: Mette Kjærsgård. 1. pr. 1v.ck., BIR 3.

Åben klasse tæver:

Torhusets Tan Sheba, ejer: Malene Braad. 2.pr.

Troldeborgs Nanza, ejer: Ole Rene Hempel. 1. pr., 1v., ck., cert., BIR 2.

Bjæverskov den 7.5.83.

Champion klasse hanner:

Troldeborgs Lambo, ejer: Birgit Hempel. 1. pr. 1v.ck., BIR 2, res. cacib.

Unghunde klasse hanner:

Torhusets Tawny Dorset, ejer: Anita Nielsen, 2. pr.

Bitte-Nus Seka-Sikivu, ejer: Søren Støvring, 1. pr., 1v., sl., 3v.

Bitte-Nus Kijana, ejer: Mogens Børjesen, 1. pr. 2v., sl., 4v.

Åben klasse hanner:

Artus Lionclaw, ejer: Allan Schrattenholz, 2. pr.

Janak Tamas, ejer: E. Poulsen, 1. pr., 1v., ck., cert., BIR 1. Cacib.

Loustigens Fair Gaxe, ejer: Jens Trønning, 2. pr.

Loustigens Fair Gambler, ejer: Carsten Andersen, 1. pr. 2v., ck., BIR 3.

Champion klasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen, 1. pr., 1v., ck., BIR 4. Cacib.

Unghunde klasse tæver:

Troldeborgs Sana, ejer: Lis Seibæk, 1. pr. 1v.

Åben klasse tæver:

Troldeborgs Oba, ejer: E. Poulsen 1. pr., 2v. ck.

Troldeborgs Lahla, ejer: Mortensen, 2. pr.

Troldeborgs Onga, ejer: Mortensen, 1. pr. 4v.

Troldeborgs Nanza, ejer: Ole Rene Hempel, 1. pr., 1v., ck., cert., res. Cacib.

Lazy, ejer: Merete Christesen, ikke mødt.

Wapi, ejer: Jespersen, 1 pr., 3v., ck.

Troldeborgs Oja, ejer: Kurt Andersen, 2 pr.

Lydighedsdressur:

DKK klasse 1:

Artus Lionclaw, ejer: Allan Schrattenholz, 96 point.

Århus den 10.6.83!

Champion klasse hanner:

Troldeborgs Lambo, ejer: Birgit Hempel, 1 pr., 2v., ck., BIR 3. res. Cacib.

Troldeborgs Dyerø, ejer: Lone Lorenzen, 1 pr., 1v., ck., BIR 1. Cacib.

Åben klasse hanner:

Torhusets Kiri Africanus, ejer: Anette Jensen, 1. pr., 1v.

Champion klasse tæver:

Troldeborgs Nanza, ejer: Ole Rene Hempel, 1 pr., 1v., ck., BIR 4. Cacib.

Bitte-Nus Seka, bedste unghund nr. 4 i Herlufsmagle.

Unghundeklasse tæver:

Troldeborgs Sana, ejer: Lis Sveibæk, 1 pr., 1v., sl., 1v., ck. cert., BIR 2.

Herlufsmagle, den 29.5.83!

Unghunde klasse hanner:

Bitte-Nus Seka Sikivu, ejer: Søren Støvring, 1 pr., 1v., sl., 2v., ck., BIR 3.

Bitte-Nus Kijana, ejer: Mogens Børjesen, 2 pr.

Loustigens Fair Gaxe, ejer: Jens Trønning, 3 pr.

Troldeborgs Lilo, ejer: Bolette Eskesen, 1 pr. 4v.

Janak Tamas, ejer: E. Poulsen, 1 pr. 3v.

Artus Lionclaw, ejer: Allan Schrattenholz, 1 pr. 1v., ck. cert., BIR 2.

Champion klasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen, 1 pr., 1v., ck. BIR 1.

Unghunde klasse tæver:

Torhusets Tan Debbie, ejer: E. Johansen, 3 pr.

Åben klasse tæver:

Troldeborgs Oba, ejer: E. Poulsen, 1 pr. 2v.

Troldeborgs Onga, ejer: Mortensen, 2 pr.

Wapi, ejer: Jespersen, 1 pr. 1v.

Lazy, ejer: Merete Christensen, ikke mødt.

Troldeborgs Lahla, ejer: Mortensen, 3 pr.